

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 8.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950814154512/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

seent eller tidligt vil tænkes. Det kan ogsaa tænkes, at Lyset brænder i Din Sjæl, men at Du ikke er istand til at fængsle det i Ord, eller udtrykke det i Dugang med Andre. Det er da ikke Din Skyld at Du intet aabenbarer, men sikkert kommer den Lid, da Du vil blive istand dertil.

„So meer sig Vanden Klarer,
So mædre visnuh ben paa Ddet sparer!“

siger en af vore Digtene; ja han gaaer videre ved den Paastand, at den, som ikke kan udtrykke sin Tanke i Ord, kommer ikke i Himlen.

Derfor gjøre I Uret i at kalde Eders Indeslutethed Kvindelighed, thi den er intet Fortrin, men en Mangel, om end en Mangel, hvori I selv ere ganske uskyldige. Den sande Kjerlighed, og fra den er dog ikke Kvindeligheden udelukket, opfordrer os til i den videst mulige Udstrækning, at hengive os til Menneskene, og de, som selv ikke kunne det, skulle idetmindste modtage i et hjærtligt Hjerte, hvad der er udgaet fra Hjertet.

Saaledes føler jeg Trang til at hengive mig til Eder, som en Veninde til sine Veninder, som en Søster til sine Søstre. Naar jeg troer kanske i flere Retninger at kunde indvirke paa Eder, saa er det fordi jeg veed hvormeget I have indvirket paa mig; thi meget har jeg modtaget af Eder, meget Effønt har, gennem Eder aabenbaret sig for mig, uden at I have tænkt paa at

give mig noget. Naar jeg nu til Gjengæld søger at belagtiggiere Eder i det, som udgjør min Glæde, mit Haab i Liv og Død, da bliver det i Sandhed en Værelsvirkning, som kan være velgjørende for begge Parter, en saadan, der vistnok kan lede til et aandeligt Samliv.

De af Eder, som endnu spørge hvad jeg vil, beder jeg aldeles ikke at læse videre, thi de komme dog aldrig til at forstaae mig. Men hvis der findes Andre iblandt Eder, som ikke have modtaget min Tilnærmelse med Misforstaaelse, men derimod med velvillig Interesse betragte den fremmede Fugl, og lytte til dens Sang med Deltagelse, da ville vi slutte os nærmere til hinanden, og i fortrolig Samtale drøle ved de Ting, der, hvor forskjelligt de end opfattes, dog ere, og maae være de vigtigste for os Alle. Og jeg haaber, at naar vi stilles ad, vil det være med gjensidig Tilfredsstillelse.

Eders Mathilde.

P. S. Forord bryder ingen Trætte! Man har ofte gfort Mar af mig, fordi jeg altid citerer Digterne. Var det noget Tilbønt vilde jeg gjerne søge at værne mig af dermed igjen, men det falder mig saa naturligt at jeg ikke kan betragte det som en slet og ret Uvane. Jeg har i Ordets egentligste Forstand tilgnet mig deres Døesse, saa den er blevet en Deel af mit eget Væsen, og hviler deri, som Louerne i et Instrument, der klinge, saasnart de berøres. Naar nu en dunkel Tanke forgjæ-